

BLOEDTAPPEN

Denkt u eraan om in de laatste vier maanden van 2015 bloed van uw varkens te laten onderzoeken op de Ziekte van Aujeszky (ZvA) en SVD? En als het vleesvarkens betreft ook op Salmonella? Sinds de opheffing van de productschappen heeft het ministerie van EZ de controle over de Aujeszky-vrij status. Er is dit jaar aan diverse bedrijven een fikse boete opgelegd, omdat niet aan de verplichte bemonsteringseisen is voldaan. Het is dus van belang dat u controleert of u voldoende bloed heeft laten onderzoeken. Varkensbedrijven moeten per vier maanden minimaal drie monsters ingeleverd hebben voor onderzoek op SVD en ZvA. Van vleesvarkens moeten daarnaast ook nog twaalf bloedjes worden ingeleverd voor onderzoek op Salmonella.

BLOEDOREN

Elke varkenshouder kent wel het beeld van een bloedor. Van de ene op de andere dag heeft een varken een gezwollen en afhangend oor gekregen. Het oor is in dat geval helemaal volgelopen met bloed doordat een bloedvat in het oor is gescheurd. Het bloed kan nergens heen en hoopt zich op onder de huid. Het is een echte bloeditstorting die erg groot kan worden, doordat er veel ruimte is tussen de huid en het kraakbeen in het oor. Maar op een gegeven moment is de druk in het oor zo groot geworden dat het lekkende bloedvat wordt dichtgedrukt. Dat is precies de reden waarom je een bloedor niet moet insnijden. Want dan valt de druk weg en kan het bloedvat weer gaan lekken.

Als er geen nieuwe bloeding ontstaat, zullen de bloedresten gaan verbindweefselen. Hierdoor trekt het oor samen, waardoor een zogenaamd schrompeloor kan ontstaan.

Het scheuren van een bloedvat in een oor kan snel ontstaan. Door vechten, doordat het oor ergens tegenaan stoot of doordat een big aan de oren wordt opgetild. Ook kan een verkeerd ingebracht oormerk tot een bloeding leiden.

De behandeling van een bloedor bestaat uit het geven van een pijnstiller. Want een bloedor is pijnlijk; vaak houdt het varken zijn kop scheef en zondert het zich af. Aan het oor zelf moet dus niets gedaan worden. Behalve als het oor rood wordt en nog meer zwelt. In dat geval zou er een ontsteking kunnen ontstaan. En dan kan het geven van antibiotica zinvol zijn.

SPENEN

Het is hier al vaak verteld en beschreven. Het spenen is een moment van veel veranderingen bij een jonge big. Voor het spenen drinken biggen zo'n 24 keer per dag melk bij de zeug. En de zeug bepaalt wanneer de big kan drinken. Na het spenen moet een big dat van het ene op het andere moment zelf bepalen. Voor het spenen eten biggen altijd met anderen. Maar in veel hokken voor gespeende biggen kunnen ze alleen individueel eten. De melk die een big voor het spenen krijgt, is warm en vloeibaar. Na het spenen moeten biggen opeens alleen maar koude en harde brokjes eten. Voor het spenen vormen de hokgenoten de vertrouwde familieleden van een big. Na het spenen zijn er plotseling heel veel soortgenoten bij gekomen die de big helemaal niet kent. En daarnaast is het in het biggenest van de kraamstal lekker warm. Het hok van een gespeende big is vaak veel kouder. Een big die wordt gespeend en eigenlijk niet meer dan een peuter is, is opeens ook zijn moeder kwijt. Kortom we doen een big heel veel aan door hem te spenen. Om allerlei redenen is het belangrijk om al die veranderingen zo klein mogelijk te houden, met als doel dat de biggen blijven eten en groeien, en bovenal gezond blijven. Want slingerziekte en streptokokken vormen een groot risico bij het spenen.

Dus zijn een warme biggenafdeling, met bekende hokgenoten, waarmee tegelijk gegeten en gedronken kan worden, met vertrouwd voer dat gemakkelijk vindbaar is, belangrijke onderdelen van een succesvol speenproces.